

CD-afspiller stortest - mellemklassen

Anmeldelse af: Mikkel Gige [02.08.2008]

Uddrag af artikel - original artikel forefindes på:

<http://www.hifi4all.dk/content/templates/anmeldelser.asp?articleid=1900&zoneid=3>

En del nyheder har meldt sig det seneste års tid, i den "billigere" ende af mellemklassen, så vi synes det var tid til en ny stortest i dette segment. Vi har valgt fem modeller ud, som alle skiller sig ud fra "mainstream" delen af markedet.

Valget faldt på en svensker, en dansker, en canadier, en new zeelænder, og en tysk kineser. De fem deltagere har alle noget specielt at byde på, enten i form af teknik eller anderledes løsninger, bl.a. har en af deltagerne batteridrift, og en anden er todelt og har hverken display eller fjernbetjening.

Nedefra og op: Bladelius Syn, Vincent CD-S5, Holfi Xenia DC, Moon CD-1 og Perraeux SXCD.

HIFI4ALL.DK er Danmarks største online-magasin om HiFi, Surround, lyd og billede med over 83.000 unikke brugere/læsere hver måned, som til sammen producerer mere end 11 millioner sidevisninger fordelt på 290.000 besøg!

Prismæssigt lægger de alle mellem 11-17.000,-, og det virker derfor helt naturligt at holde dem op mod referencen, som deltog i den sidste stortest af mellemklasse CD-afspillere. Referencen er i mellemtiden faldet i pris, så den i dag koster 12.000,-, mod 16.000,- da den blev testet. Så deltagerne i denne test har noget at leve op til.

Vincent CD-S5

CD-S5 er ligeledes Vincent nyeste afspiller, men samtidig også nyeste topmodel i deres program. Den er en overbygning til den tidligere CD-S3, som fortsætter i Vincent's program. CD-S5 er da også næsten en tredjedel dyrere.

Det er den, for undertegnede, velkendte Vincent finish som går igen her. Fronten er lavet af flere stykker aluminium, som er sat sammen, og med forskellig finish. De yderste paneler er skuret, mens midten er sandblæst. Siderne er ligeledes i aluminium, her som kraftige profiler, og også toppen er udført i aluminiumsplade.

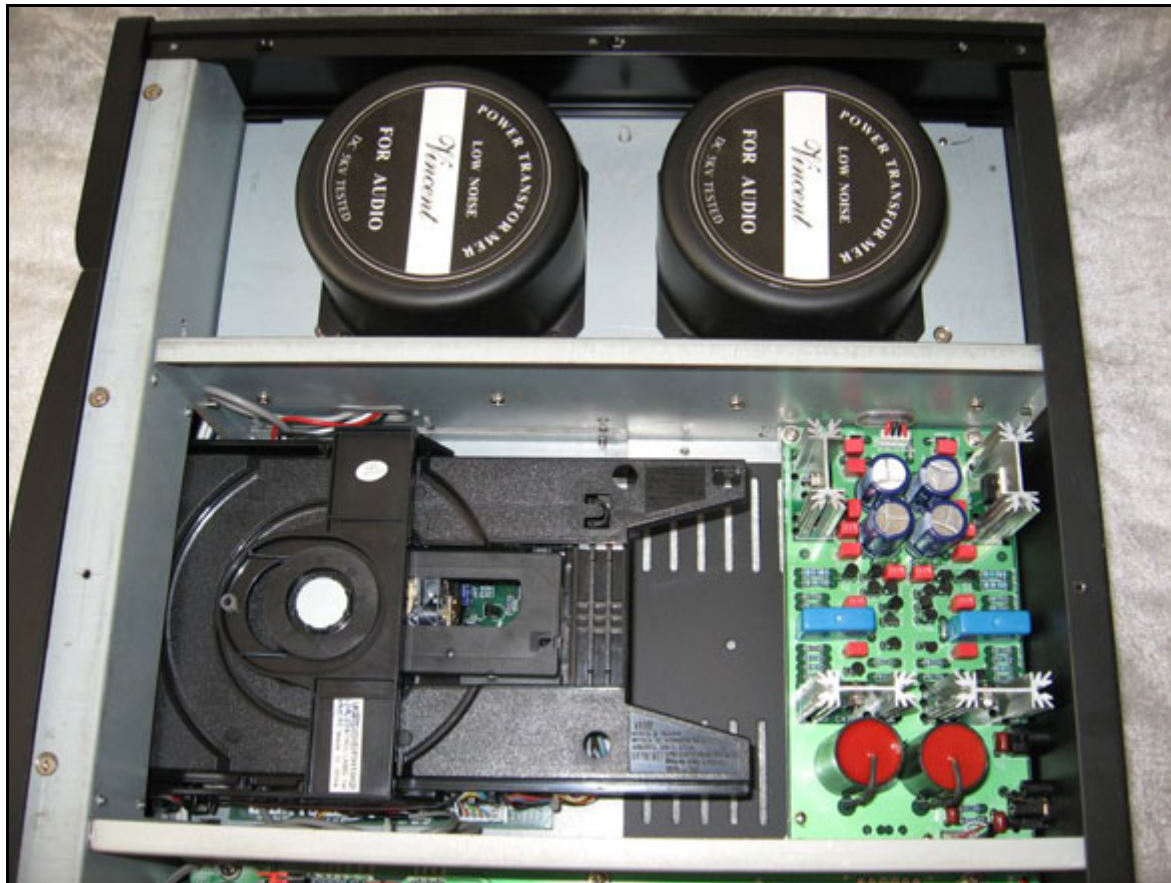

Vincent CD-S5 set bagfra.

Det indvendige kabinet er udført i stålplade, og der er yderligere lavet opdelinger, som man kender det fra andre Vincent produkter. I venstre side sidder to ringkernetrafoer, én til drev/digitaldel, og én til den analoge del. De sidder på en stålplade som er hævet i forhold til resten af bunden, for neden under sidder et par spændingsreguleringer, samt logikkredsløb til styring af afspilleren. I midten sidder et velkendt Philips-drev samt strømforsyning/regulering til den analoge del. Apropos drev, så indlæser denne spille skiverne så hurtigt, at skuffen kun lige når at lukke, før dataene dukker op på displayet. Så hurtigt har jeg ikke set det gjort før!

Yderst i højre side dominerer analogdelen. D/A konverteringen klares også her af Burr Brown PCM1792, den samme som Bladelius benytter. Til gengæld fylder de analoge kredsløb noget mere her, end man ser i de andre afspillere i testen. De er ikke bare balanceret fra DAC'en og helt ud til XLR-stikkene, nej de er nemlig også helt identiske, layoutmæssigt. Ifølge producenten kører de i ren kl. A drift. Begge dele en dyr løsning, som ifølge Vincent er det

optimale, og derfor skulle lyde bedre. Disse løsninger ses også i dyrt high end grej. Der er også en ubalanceret udgang med RCA-stik.

Strømforsyning og drev på Vincent CD-S5.

Der medfølger en lækker fjernbetjening af aluminium, udført i samme eloxering som apparatet. Den virker upåklageligt.

Vincent CD-S5 er noget af en overraskelse, næsten på niveau med referencen! Klangen er udpræget neutral med en tør og detaljeret lyd, uden de store unoder.

Bassen er knastør og meget præcis, dog ikke med helt den samme præcision som referencen, men vi er tæt på. Der er et solidt punch på bas og stortrommen, uden at det på noget tidspunkt får lov til at buldre eller flyde sammen. Der er en rigtig god detaljering i bassen, f.eks. hører man tydeligt stortrommens "3 lyde" ved hvert anslag: Klik-dok-bom.

Klangen er som sagt udpræget neutral og direkte, men ikke perfekt. Det betyder desværre at mellemtone og diskant området har en lille smule tendens til at få en lidt metallisk biklang. Det betyder også at der mangler lidt varme og naturlighed på stemmer og instrumenter. Ikke fordi referencen til sammenligning kan kaldes varm, men den holder sig på strengen og bliver aldrig hård. CD-S5 har til gengæld en rigtig god formåen til at gengive messingblæsere med masser af skræl og dynamik. Lidt den samme oplevelse som jeg havde med Amphion's Argon2 Anniversary højttaler. Det er generelt ikke dynamik der mangler på CD-S5.

Lydbilledet er stort med rigelig bredde, højde og dybde, men igen er det de små forskelle der gør, at vi ikke helt når op på reference niveau. Der hersker en god rumfornemmelse, og præcisionen er god nok til, at det er rimelig nemt at placere de udøvende i lydbilledet. Lige så med detaljeringen, her høres alle detaljer tydeligt, inkl. mikrodetaljerne. Men vi er ikke oppe på referencens super-kirurgiske præcisions niveau. Der skal lyttes lidt mere efter på CD-S5. Men det er ikke store sager!

CD-S5 er som sagt en balanceret konstruktion, men har også en ubalanceret udgang. Jeg mener at kunne spore en lille forskel i klangen, således at den ubalancerede er endnu mere direkte end den balancerede. Men det er så lidt, at jeg kan blive helt i tvivl, om jeg kan stole på mine ører.

Nu kan det måske godt lyde som om, at Vincent CD-S5 er en meget nøgtern og korrekt afspiller. Det er den sådan set også, men det er ikke ensbetydende med at den er kedelig. Prøv du at lægge en af dine ynglings indspilninger i CD-skuffen på Vincent'en. Jeg vil æde min hat på, at enten begynder din ene fod at vippe i takt med musikken, eller også svinger du hænderne i takt med dirigenten, fra den første tone forlader dine højtalere. Det er nemlig det CD-S5 kan. Den har et super "drive", der bare swinger derudaf!

Specifikationer:

- Dimensioner: 43 x 13,5 x 33 cm (B x H x D)
- Vægt: 10 kg

Pris: 11.175,-

Importør:**Hifi Teamwork**

Tlf.: +45 7022 1703

Mail: info@hifi-teamwork.dkWeb: www.vincent-hifi.dk

Samlet konklusion

Det har været spændende at stifte bekendtskab med modellerne i denne test, og der er masser af velyd at hente i disse CD-afspillere i den lavere ende af mellemklassen. De byder alle på gode musik oplevelser, men har forskellige måder at håndtere teknikken på. Det er tydeligt at høre hvorfor f.eks. Bladelius Syn koster det mere, end de andre afspillere i testen. Den håndterer ganske enkelt teknikken bedre, samtidig med at den har en blid tilgang til musikken. Eneste undtagelse er Vincent's CD-S5. Den er ikke lige så blid som de andre, men til gengæld er den rent teknisk, meget tæt på referencen.

Der er par ting som referencen stadig kan, som ingen af de testede modeller opnår. Bl.a. luften på undertegnede's eksemplar af Tryllefløjten. På denne indspilning høres en tydelig susen fra optagerummet (Nej, det er ikke støj fra afspilleren!), og det kan slet ikke høres på de testede modeller. En anden ting er mikrodetaljerne på Pierre Fournier's fortolkning af Bach's cello suiter. På denne indspilning fra '61 er der tydelige lyde fra Fournier's fingerspidser når de vandrer op og ned af celloens hals. Kun de højeste af disse lyde, gengives korrekt fra de testede modeller. De mindste lyde forsvinder i det uvisse, og kommer aldrig frem.

Konstruktionsmæssigt er niveauet generelt meget højt i denne test. Kun en enkelt deltager byder på et par hovsa løsninger, som nemt kunne være løst inden for budgettets ramme. Ærgerligt!

Reference-udstyr:

- Lyngdorf CD-1, CD-afspiller, m. Holfi Stabilizer
- Audio Analogue Bellini, forforstærker
- Vincent SP-995, mono-effektforstærkere, 2 stk
- Xavian XN360, højtalere
- Silver Sonic Revelation og Q10, kabler
- Brinck Br 507, netstøjsfilter selvbyg

Lytterum:

Lytterummet er rektangulært, lige under 20 m². Højtalerne spiller på tværs af rummet med ½ meter til bagvæggen og 1 meter til sidevæggene. Højtalere og lytteposition udgør en ligebenet trekant, med 2 meter på hver led. Væggen bag højtalere og lyttepositionen er dæmpet med THX-godkendte paneler.

